

वाचं वदति. स यां वै दृप्तो वदति यामुन्मत्तः सा वै राक्षसी वाङ्
नात्मना दृप्यति, नास्य प्रजायां, दृप्त आ जायते य एवं वेद.
वनिष्ठुमस्य मा राविष्टोरूकं मन्यमाना, नेद्वस्तोके तनये रवितारवच्छ-
मितार इति ये चैव देवानां शमितारो ये च मनुष्याणां, तेभ्य एवैनं
तत्परिददाति. अधिगो शमीध्वं, सुशामि शमीध्वं, शमीध्वमधिगा ३ उ
इति त्रिर्ब्रूयादपापेति चाधिगुर्वै देवानां शमितापापो निग्रभीता शमितृ-
भ्यश्चैवैनं तं निग्रभीतृभ्यश्च संप्रयच्छति. शमितारो यदत्र सुकृतं कृण-
वथास्मासु तद्यदुष्कृतमन्यत्र तदित्याहामिर्वै देवानां होतासीत्स एनं
वाचा व्यशाद्वाचा वा एनं होता विशास्ति. तद्यदर्वाग्यत्परः कृतंति
यदुल्बणं यद्विथुरं क्रियते शमितृभ्यश्चैवैनं तन्निग्रभीतृभ्यश्च समनु-
दिशति. स्वस्त्येवं होतोन्मुच्यते सर्वायुः सर्वायुत्वाय; सर्वमायुरेति
य एवं वेद ॥ ७ ॥

पुरुषं वै देवाः पशुमालभंत. तस्मादालब्धान्मेध उदक्रामत्सो ऽश्वं
प्राविशत्तस्मादश्वो मेध्यो ऽभवदथैनमुल्कांतमेधमत्यार्जत, स किंपुरुषो
भवत्ते ऽश्वमालभंत. सो ऽश्वादालब्धादुदक्रामत्स गां प्राविशत्तस्मात्
गौर्मेध्यो भवदथैनमुल्कांतमेधमत्यार्जत, स गौरमृगो भवत्ते गामालभंत.
स गोरालब्धादुदक्रामत्सो ऽविं प्राविशत्तस्मादविर्मेध्यो भवदथैनमुल्कांत-
मेधमत्यार्जत, स गवयो भवत्ते ऽविमालभंत. सो ऽवेरालब्धादुदक्राम-
त्सो ऽजं प्राविशत्तस्मादजो मेध्यो भवदथैनमुल्कांतमेधमत्यार्जत, स उ-
ष्ट्रो भवत्सो ऽजे ज्योक्तमामिवारमत. तस्मादेष एतेषां पशूनां प्रयुक्ततमो
यदजस्ते ऽजमालभंत. सो ऽजादालब्धादुदक्रामत्स इमां प्राविशत्तस्मा-
दियं मेध्या भवदथैनमुल्कांतमेधमत्यार्जत, स शरभो भवत्त एव उ-
ल्कांतमेधा अमेध्याः पशवस्तस्मादेतेषां नाश्रीयान्तमस्यामन्वगच्छंत्सो
ऽनुगतो व्रीहिरभवत्तद्यत्पशौ पुरोळाशमनु निर्वपंति, स मेधेन नः